

Det, jeg tilkendegiver her, er, at hvis man forvolder smerte på, lidelse for eller angst hos et dyr, er det allerede i dag omfattet af dyreværnsloven. Det må man ikke, og så kan man straffes for det. Men man kan jo sagtens forestille sig et retstomt rum, hvor dyret ikke lider varig skade, men hvor vi moralsk stadig væk finder det anstødeligt, hvad der foregår. Derfor synes jeg også, det er rigtigt, og jeg har været glad for, at Det Dyreetiske Råd faktisk selv har tilkendegivet, at de ønsker at tage den her problemstilling op, fordi det måske er et område, hvor der er behov for yderligere tiltag. Det er regeringen altså positivt indstillet på at gøre, bl.a. også fordi det er et område, der optager utrolig mange mennesker i det danske samfund, og derfor synes jeg også, man skal tage problemet alvorligt.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er da glædeligt, at Det Dyreetiske Råd nu vil tage det her op og kigge på det, men det forkaster sådan set ikke det faktum, at Det Veterinære Sundhedsråd både i 1999 og i 2000 har udtalt, at uanset den dyreværnslov, vi har i dag, så er sodomi at betragte som lovligt i Danmark. Er justitsministeren klar over – det tror jeg ikke justitsministeren er, men nu er den viden så også kommet ind – at det faktisk forholder sig sådan?

Når man nu tager så stor moralsk afstand fra det, hvorfor så ikke sørge for, at det lige bliver indskrevet i loven – det er ikke meget, der skal ændres – at det her faktisk er ulovligt i Danmark?

Det sidste spørgsmål – nu blinker lampen, men jeg skal nå det: Gjorde det indtryk på ministeren, at hun forleden fik overrakt 46.603 underskrifter fra modstandere mod sodomi?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det gjorde et meget stort indtryk. Og jeg vil til hr. Christian H. Hansen om den debat, vi har i det danske Folketing, sige, at det jo er en lignende debat, der er i mange andre parlamenter rundt omkring i de lande, vi sådan normalt følger meget nøje. Alle steder fornermer jeg, at der er en meget stor interesse for, at vi går ind og ser på, at der klart er et retstomt rum, fordi man altså skelner mellem, om dyr får varige men, lider skade, er angste eller har lidelser. Hvis dyret ikke føler noget, er det i dag tilladt, og det kan ikke komme bag på nogen, at retstilstanden er sådan i dag.

Derfor er det også en meget, synes jeg, kompleks problemstilling at tage stilling til, hvis man siger, at der skal sættes en stopper for det, for hvis udgangspunktet er, at man vil lovgive for at signalere en moralsk afstandtagen, så har jeg tilkendegivet, at den afstandtagen mener jeg faktisk allerede er i det danske samfund. Der er en moralsk afstandtagen til sodomi, til dyresex.

Men hvis det, man vil, er at retshåndhæve området, påpeger jeg så, at der er nogle problemstillinger vedrørende, hvordan man så skal gøre det i praksis. Derfor synes jeg også, det er rigtigt, at Det Dyreetiske Råd laver en samlet gennemgang af området.

Formanden:

Tak til justitsministeren. Så er det hr. Michael Aastrup Jensen som ordfører.

Kl. 20.30

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg går næppe for vidt ved at sige, at vi vist alle herinde er enige om, at alle dyr har krav på at blive behandlet omsorgsfuldt og forsvarligt og dermed ikke udsættes for smerte. Samfundet skal naturligvis ikke tillade, at seksuelt misbrug af dyr finder sted. Det vil være det samme som at se bort fra vanrøgt og mishandling af vores dyr.

Jeg kan af beslutningsforslaget forstå, at Dansk Folkeparti mener, at den pågældende lovgivning, dyreværnsloven, ikke fungerer i tilstrækkeligt omfang i dens nuværende udformning.

Overordnet mener Venstre, at der allerede i den pågældende og i den gældende lovgivning reguleres for menneskers seksuelle misbrug af dyr. Derudover er det også i den gældende lovgivning cementeret, at dyr ikke må bruges i filmoptagelser og lignende, såfremt dyret udsættes for væsentlig ulempe.

Jeg kan ud fra loven ikke tolke det anderledes, end at dyreværnsloven allerede i dag indeholder en bestemmelse om, at mennesker ikke må misbruge dyr seksuelt, såfremt misbruget bevirker angst, smerte, lidelse, varige men eller andre former for egentlig ulempe for dyret.

Såfremt vi skulle vedtage en folketingsbeslutning, ville det således alene i retlig betydning være knyttet til de tilfælde, hvor seksuel omgang med dyr ikke skulle være i strid med dyreværnsloven. Det kan således kun være etiske og moralske overvejelser, som afgør, hvorvidt for-